

ΙΑ τῶν διαπρεπεστέρων μορφῶν τοῦ μεγάλου καὶ πλουσίου ἐν τῇ ξένῃ ἑλληνισμοῦ, μία πατριωτικὴ καρδιά, μία ἑλληνικὴ ψυχὴ, εἶνε ὁ ἐν Βιέννῃ διαμένων μεγάλουτος Ἕλληνας ὁμογενὴς κ. **Σπυριδῶν Τοπάλης**. Ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ ἂν δυστυχίσῃ, ὅποιας δῆποτε συμφορᾶς καὶ ἂν δοκιμάσῃ, ὅποιας ἔχῃ τέκνα, ὡς τὸν **Σπυριδῶνα Τοπάλην**, περικλείοντα ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀγνότατον καὶ μέγα τὸ αἰσθήματα τοῦ πατριωτισμοῦ, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐλπίζῃ εἰς λαμπρὸν καὶ ἔνδοξον μέλλον.

Ὁ κ. **Σπυριδῶν Τοπάλης** εἶνε ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων, τῶν τῶσον ὀλίγων δυστυχῶς εἰς τὰς σημερινὰς λυπηρὰς περιστάσεις διὰ τὸ ἔθνος, οἵτινες συνδέουσιν ἀμεσῶτα τὴν τύχην τῶν καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν μετὰ τὴν τύχην καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς πατρίδος. Πᾶν ἄλλος διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε καὶ δι' αὐτοὺς ἄλλος, πᾶσα συμφορὰ διὰ τὴν πατρίδα εἶνε ἀτομικὴ καὶ δι' αὐτοὺς συμφορὰ. Τὰ δειρὰ δὲ καὶ οἱ πόθοι ἐνὸς ὀλοκλήρου ἔθνους συγκεντρῶνται ἐν αὐτοῖς μετὰ ὅλον τὸ σφῆγιος καὶ τὸν ζῆλον, ὃν δύναται νὰ ἐξεγείρῃ εἰς μίαν μεγάλαν καὶ εὐγενὴ ψυχὴν ἢ ὑψηλὴν ἔννοια τῆς Πατρίδος.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀποκαταστημένου ὁμογενοῦς κ. **Σπυριδῶνος Τοπάλη** εἶνε πασίγνωστον ἐν τε τῷ ἐλευθέρῳ καὶ δούλῳ ἑλληνισμῷ, τελευταίως δὲ κατὰ τὸν ἀτυχῆ ἡμῶν ἀγῶνα κατέστη τοσοῦτον γνωστὸν εἰς πάντας, ἕνεκα τῶν μεγάλων χρηματικῶν ἀρωγῶν τῆς οἰκογενείας Τοπάλη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου δυστυχίσαντας, ὥστε χιλιάδες ψυχῶν δεινοπαθησασῶν εὐλογοῦσι τοῦτο.

Ὁ κ. **Σπυριδῶν Τοπάλης** κατάγεται ἐκ τῆς τῶσον εὐάνδρου ὅσον καὶ πολυπαθοῦς ἑλληνικωτάτης Ἡπείρου. Ὁ πατὴρ του Γεώργιος Τοπάλης ἦτο προῦχος τοῦ Συρράκου τῆς Ἡπείρου, εἶχε δὲ λάβῃ ὡς σύζυγον τὴν Ἑλένην Δῆμα, ἀνεψιὰν τοῦ ἀειμνήστου Κωλέττη. Ἡ σύζυγος τοῦ Γεωργίου Τοπάλη ἐφημιζετο καθ' ἅπασαν τὴν Ἡπείρον ὡς μία τῶν διαπρεπεστέρων καλλονῶν. Τὴν καλλονὴν τῆς μαθὼν ὁ τότε τύραννος τῆς δυστυχοῦς Ἡπείρου διαδότος Ἀλῆ Πασσᾶς ἐζήτησε ν' ἀφαιρᾶσθαι τὴν χριστιανὴν Ἑλληνίδα. Πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου εὐρεθεὶς ὁ σύζυγός της Γεώργιος Τοπάλης, ἠναγκάσθη νὰ ἐκπατριωθῇ καὶ νὰ φύγῃ οἰκογενειακῶς εἰς Κέρκυραν σώσας τὴν τιμὴν τῆς συζύγου του καὶ τὴν ζωὴν του ὡς ἐκ θαύματος. Μετὰ τῆς οἰκογενείας Τοπάλη ἠναγκάσθη νὰ ἐκπατριωθῇ καὶ νὰ φύγῃ εἰς Κέρκυραν καὶ ἡ οἰκογένεια Δῆμα, ἔνθα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀμφότεροι αἱ οἰκογένειαι τοῦ τε Τοπάλη καὶ Δῆμα ἐν ἀσφαλεῖ διέμειναν.

Μεταξὺ τῶν τέκνων τοῦ **Γεωργίου Τοπάλη** ἦτο καὶ ὁ **Σπυριδῶν**. Φλεγόμενος οὗτος παιδίθεν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον, δι' ὃ ἕκτακτον ὄλωσ' ἰδιοφυίαν ἐδεικνυεν, ἐκ Κερκύρας μετέβη εἰς Γαλαζίον τῆς Ρουμανίας, ἔνθα κατέγινεν εἰς διαφόρους ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἔδειξεν ἑλληνικωτάτην ὄντως τέχνην καὶ εὐφυίαν, δραστηριότητα καὶ ἐπιχειρηματικότητα. Ταχέως ἀποκτίσας μεγάλα κεφάλαια χρηματικά, ἐξηκολούθησεν ἐμπορευόμενος καὶ διαχειριζόμενος ταῦτα μετὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτὴν ἰκανότητα. Ἐν Γαλαζίῳ ἐνυμφεῦθη τὴν **Σοφίαν Γεωργίου**, μόνην θυγατέρα τοῦ ἐξ Ἀνδριανουπόλεως εὐπόρου ὁμογενοῦς **Παν. Γεωργίου**, δεκαεπταέ-

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. ΤΟΠΑΛΗΣ

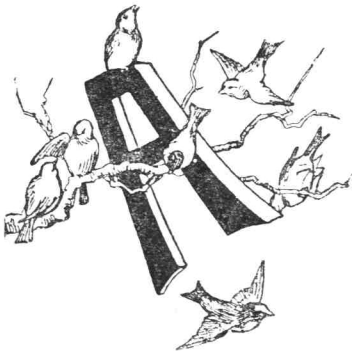
τιδα νεάνιδα, διακρινομένην διὰ τὴν ὀραιότητά της, διὰ τὴν ἑλληνο-
πρεπῆ ἀγωγὴν της καὶ διὰ τὰς πολυτίμους ἀρετάς της, ἰδίως δὲ διὰ
τὰ φιλανθρωπικὰ της αἰσθήματα.

Ὁ κ. Σπυριδῶν καὶ ἡ κ. Σοφία Τοπάλη ἀπέκτησαν τρία τέκνα
διὰ τὴν ἐπιμελελιμένην καὶ λαμπρὰν ἀνατροφὴν τῶν ὁποίων μετέ-
στησαν τὸ 1870 ἐκ Γαλαζίου καὶ ἐγκατεστάθησαν ἔκτοτε ἐν Βιέννῃ.
Τὰ τέκνα τῶν ταῦτα ἀνέθρεψαν φιλοστόργως καὶ ἐμόρφωσαν ἐξαι-

ρέτως ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐκείνῃ, ὅπου δύνανται νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ τέκνα των γονεῖς τοιαύτης κοινωνικῆς περιορισῆς, τοιούτων πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ τοιούτων εὐγενῶν οικογενειακῶν παραδόσεων.

Ἐκ τῶν δύο θυγατέρων των τὴν μίαν, τὴν προεδυτέραν ὀνόματι **Μαρίαν** ὑπάνδρευσαν ἐν Βιέννῃ μετὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. **Δ. Μ. Καλλιζουρά**, τοῦ γνωστοτάτου πολιτικοῦ καὶ συμπαθεστάτου ἀνδρός ἐν Ἀθήναις, ὅπου τοσοῦτον γνωσταὶ εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα, ἢ εὐγένεια καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῆς διακεκριμένης δεσποίνης. Τὴν ἑτέραν θυγατέρα των ὀνόματι Ἐλένην, κόρην χαριστάτην καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἐξοχον, ὑπάνδρευσαν κατόπιν μετὰ τοῦ κ. **Γεωργίου Ἀργυροπούλου**, τοῦ ἤδη διαπρεποῦς διπλωματικοῦ πράκτορος ἐν Σόφια τῆς Βουλγαρίας.

Ὁ κ. Σπυρίδων καὶ ἡ κ. Σοφία Τοπάλη ἐν Βιέννῃ ἔκτοτε διαμένοντες, οὐδέποτε ἐλθομένησαν τὴν μικρὰν μας Ἑλλάδα, ἐρχόμενοι πάντοτε ἀρωγοὶ πότε πρὸς αὐτὸ τὸ κράτος διὰ μεγάλων χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων, πότε πρὸς τὰ διάφορα ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι φιλανθρωπικὰ καταστήματα, οὐκ ἔστι δὲ ἀριθμὸς τῶν δωρεῶν των. Ἰδίως ἡ οἰκογένεια Τοπάλη, δωρήσασα ἄλλοτε εἰς τὸ ἔθνος καὶ δύο πυροβόλα, ἐβοήθησε διὰ μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν τὸν τελευταῖον ἀγῶνα, περιφανῆ ἀποτελέσασα ἐξαιρέσιν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὁμογενῶν, οἵτινες ἐκράτησαν παραδόξως ὅσον καὶ γλίσχρως κλειστὸν τὸ χρηματοφυλάκιον των πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κινδύνους τῆς Πατρίδος. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων θὰ διαμένη αἰωνία πρὸς τὴν μεγάλουτον καὶ πατριωτικωτάτην οἰκογένειαν Τοπάλη. Ἄπαν τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν ἔθνος πάντοτε θ' ἀφιερῶν τὴν ψυχὴν του εἰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ξένῃ τιμῶντων αὐτὸ εὐγενεστάτων τούτων πατριωτῶν. Ὁ Θεὸς ἄς χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς ἀπειρον ζωὴν, ὅπως καὶ ἄλλοι σκοποὶ Ἐθνικοὶ, τύχῳσι τῆς μεγαλοπρεποῦς χορηγίας των, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ μέλλοντος τῆς φιλιτάτης ἡμῶν Πατρίδος.

ΝΤΑΞΙΟΣ υἱὸς τοῦ πατρός του, ἢ ἐνδάρκως τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακῆρος εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ **Σπυριδῶνος Τοπάλη**, κ. **Παναγιώτης Τοπάλη**.

Συνεχίζων τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας του ὁ **Παναγιώτης Τοπάλης**, κατέστη ἡ λατρεία τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἰδίως διὰ τὰς τελευταίας γενναιοτάτας ἰδιαιτέρας του συνδρομὰς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος. Αἱ πρὸς τὴν πατρίδα, πρὸς τοὺς δυστυχῆσαντας πρόσφυγας καὶ ἐφέδρους δωρεαὶ του ὑπερβαίνουσι τὸ **ἡμῶν ἑκατομμύριον**.

Ρίπτοντες ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν συνδρομῶν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμογενῶν, ἄς παρέσχον οὗτοι εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἐν μόνον ὄνομα βλέπομεν ἀνερχόμενον εἰς τόσον ὕψος φιλοπατρίας καὶ μεγαλοδορίας: Τὸ ὄνομα τοῦ **Παναγιώτου Τοπάλη**. Ἐὰν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ ξένῃ μεγάλοπλοιοι Ἕλληνες ἠκολούθουν τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τοῦ φιλοπατρίδος τούτου ἀνδρός, βεβαίως τ' ἀποτελέσματα τοῦ τελευταίου ἀγῶνος ἴδιαν διαφορητικὰ ἤθελον ἦσθαι. Δυστυχῶς ὁμοῦ οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς ἣν εὗρέθη ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸ ἀτυχὲς παρελθὸν ἔτος, δὲν ἐφάνησαν ἅπαντες ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς των καὶ τῆς καταγωγῆς των. Ἐντεῦθεν, ἐξαιρέσιν καταφανῆ, ὅσον καὶ λαμπρὰν παρέχει ἡ πατριωτικὴ ἐνέργεια καὶ δράσις σήμερον τοῦ Π. Τοπάλη, οὐ ἢ ἀρωγὴ αἰεποτε ἔσχεν ὡς ἐλατήριον τὸν ἀγνότερον πατριωτισμὸν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΤΟΠΑΛΗΣ

Ὁ κ. Παναγιώτης Τοπάλης ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς του ἐν Βιέννῃ, ἔνθα ἐπὶ μακρὰ ἔτη μελετῶν καὶ σπουδῶν ἐξεπαιδεύθη εἰς τὴν γεωπονίαν, λαμπρῶς τελειοποιηθεὶς ἐν Λειψία, ἐξ ἀληθοῦς ἔρωτος πρὸς τὴν γῆν ὀρμηθεὶς, πρὸς φιλόπονον καὶ γόνιμον γῆν, ἥτις ποτιζομένη ἐκ τοῦ ἰδρωτός τῶν καλλιεργούντων αὐτὴν ἀνταμείβει γενναίως τοὺς μόχθους καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν.

Ἄλλα παρὰ τὴν θετικὴν ἐπιστήμην του ὁ Παναγιώτης Τοπάλης κατέγινε μεγάλως ὄσον καὶ εὐχαρίστως εἰς ἐγκυκλοπαιδικὰς σπουδὰς, μορφωθείς τελείως, ἀποκτήσας εὐρείας καὶ ἀπείρους γνώσεις, ἐκμαθὼν εἰς τὸ λαμπρῶς γράφειν καὶ ὁμιλεῖν πλείστας γλώσσας.

Γλυκυτάτη μορφή, χαρακτὴρ εὐγενῆς καὶ εὐπροσήγορος πρὸς ὅλους, φύσις ἀληθῶς μετριόφρων, ἰδιαίτερος ἐκλεκτὴ καὶ προνομιού-

χος ἀπαιχθανόμενος, ὅσον οὐδείς ἄλλος τὰς ἐπιδείξεις, εἶνε εἰς τῶν εὐφμεστέρων καὶ τῶν μάλα εὐπαιδευτῶν ἐλλήνων. Εὐχαρις εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὀμιλίαν του, ἀντιλαμβανόμενος τὰ πάντα εὐχερῶς, ἀνέπτυξεν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐμπορίου τοιοῦτον ζῆλον καὶ τοιαύτην ἐνέργειαν, ὥστε προήγαγε τὰ πατρικὰ κεφάλαια μεγάλως.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του, ἐγκατεστάθη εἰς Chitoc τῆς Ρουμανίας, ἔνθα κατέγινεν εἰς τὴν ἐπιβλεψὶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπεραντῶν γαιῶν τῆς ἰδιοκτησίας του, ἐπιστημονικὴν τὴν καλλιέργειαν ἐφαρμόσας ἐν αὐταῖς.

Ἐν Ρουμανίᾳ εἶτα ἴδρυσε παμμέγιστον ἐργοστάσιον οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, οὗ τὰ προϊόντα χαίρουσι μεγίστης φήμης καὶ ἔχουσι ἴλιαν εὐρείαν τὴν κατανάλωσιν.

Ἐκ φύσεως αἰσθανόμενος ἰδιαιτέραν ὄλως κλίσιν πρὸς τὰ ταξείδια, ἐπεσκέφθη ἐκτὸς ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, τὴν Αἴγυπτον, τὰς Ἰνδίας καὶ ἄλλα μέρη, ἀπὸ παντοῦ ἀποκομίζων μετριοφρόνως ἀληθεῖς καὶ πρακτικὰς γνώσεις, εὐρύτων τὴν μάθησιν του, τὰ πάντα μελετῶν καὶ τὰ πάντα προσέχων. Τῷ 1896 ἐτέλεσε τοὺς γάμους αὐτοῦ ἐν Χάγῃ τῆς Ὁλλανδίας μετὰ τῆς χαριεστάτης καὶ διακεκριμένης διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς, Λουκίας Βαν Σιέλε (Loucie van Schelle).

Εὐγνώμων ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὸν φιλοπάτριδα ἄνδρα δι' ὅσας μεγάλας εὐεργεσίας καὶ ἀγαθοεργίας προσέφερε πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ὁμοθυμῶς καὶ ὁμοψύχως ὠνόμασε μίαν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ **Παναγιώτου Τοπάλη**. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων πληρέστατα δικαιολογῶν καὶ ἐπιδοκιμάζων ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος θερμῶς ἐπήνεσε καὶ ἀφειδῶς ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ πατριώτου νέου διὰ ζωηρῶν γραμμῶν. Οἰαδίποτε τιμῆ, εἶναι κατωτέρα τῶν αἰσθημάτων τοῦ συμπαιθεστάτου ἀνδρός. Μεγαλόκαρδος πατριώτης, μὴ κανονίζων τὸ ἰδανικὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς ψυχῆς του, τῆς φλεγούσης καρδίας του τοὺς πόθους ἐκ τῶν κυμάνσεων τοῦ Χρηματιστηρίου. Τὸ ὄνειρον τοῦ **Παναγιώτου Τοπάλη** εἶναι ἡ Πατρίς καὶ ὁ εὐλογηθεὶς πλοῦτος ὄργανον τιμῆς τῆς Πατρίδος. . . .

Καθῆκον πατριωτικῆς εὐγνωμοσύνης θεωροῦσα, ὅτι ἐκπληροῖ ἡ «Ποικίλη Στοά», παραθέτει εἰς τὴν λοιπὴν πινακοθήκην τῆς ἐφέτος καὶ τὰς εἰκόνας τῶν δύο μεγάλων αὐτῶν πατριωτῶν, τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ **Σπυρίδωνος** καὶ **Παναγιώτου Τοπάλη**, τιμῶσα δύο τῶν εὐγενεστέρων καὶ πατριωτικωτέρων τέκνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ ὅποια τοσοῦτον γενναίως ἔδρασαν εἰς τὸν τελευταῖον δεινὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος. Τοιαῦται ἀρεταὶ φιλοπατρίας δὲν βλαστάνουσιν ἀτυχῶς πλέον ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς γῆς, ἐφ' ἧς μόνον αἱ ἀκανθαὶ τοῦ ἐγῶισμοῦ καὶ τοῦ φθόνου προβάλλουσι πανταχοῦ. . . .

